

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 19/2018-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. marca 2018 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Mojмира Mamojku prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Tatianou Polkovou, Na Priekope 174/13, Žilina, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Cpr 8/2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Cpr 8/2013 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Žilina p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Cpr 8/2013 konal bez zbytočných prietahov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 750 € (slovom sedemstopäťdesiat eur), ktoré je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Žilina je p o v i n n ý uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 475,05 € (slovom štyristosedemdesiatpäť eur a päť centov) na účet jej právnej zástupkyne advokátky JUDr. Tatiany Polkovej, Na Priekope 174/13, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 19/2018-18 z 23. januára 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Cpr 8/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je žalobkyňou v konaní o doplatenie funkčného platu s príslušenstvom, ktoré začalo podaním žaloby 30. decembra 2013 a dosiaľ nie je právoplatne skončené.

3. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým vysloví, že jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48

ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Cpr 8/2013 porušené bolo a prikáže okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prieťahov. *Súčasne sa sťažovateľka domáhala priznania finančného zadostučinenia v sume 3 000 € a úhrady trov konania.*

4. Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril okresný súd podaním z 27. novembra 2017. Po uvedení úkonov súdu v ich chronologickom poradí konštatoval, že podstatnou príčinou celkovej dĺžky konania je procesná zložitost' veci súvisiaca s rozhodovaním o zaujatosti sudcov, keďže sťažovateľka bola dlhoročnou sudkyňou okresného súdu a pridelená na výkon funkcie sudcu bola na Krajský súde v Žiline (ďalej len „krajský súd“). Konanie o príslušenstve pôvodne žalovanej pohľadávky považoval okresný súd za značne zložité z dôvodu neustálenej judikatúry k otázke začiatku omeškania. Poukazom na judikatúru ústavného súdu (II. ÚS 783/2016, II. ÚS 650/2014 a iné) vyslovil okresný súd názor, že podaniu sťažnosti ústavnému súdu mala predchádzať sťažnosť adresovaná predsedovi dotknutého súdu v súlade s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Sťažnosť sťažovateľky navrhol odmietnuť ako neprípustnú. Zároveň vyslovil súhlas s upustením od ústneho prejednanja sťažnosti.

5. V súvislosti s oznámením ústavného súdu o prijatí sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie a výzvou na prípadné doplnenie vyjadrenia sa k sťažnosti okresný súd 2. februára 2018 podal ďalšie vyjadrenie, v ktorom okrem iného uviedol:

„... Je nevyhnutné rešpektovať rozhodnutie Ústavného súdu SR o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie aj keď nie je z odôvodnenia dostatočne zrejmé, prečo bola prijatá na ďalšie konanie prijatá práve táto sťažnosť, keď vo veci boli vykonané úkony a k akejkoľvek náprave prípadných pochybení mohlo dôjsť práve podaním sťažnosti podľa § 62 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z.z., nakoľko senát bývalého sudcu [REDAKOVANÉ] bol kontrolovaný, bol upozorňovaný na povinnosť konať vo veci a práve od 2017 boli vykonávané prerozdelenia spisov medzi ostatných sudcov tunajšieho súdu tak, aby bola eliminovaná prípadná existencia ďalších neodôvodnených prieťahov v konaní...

... Osobitne poukazujem na ďalšie úkony, ktoré boli vykonané od zaslania posledného vyjadrenia, a to 3.1.2018 zaslania vyjadrení žalobkyne žalovanému, 16.1.2018 zaslania vyjadrenia žalovaného v 1/ rade, 23.1.2018 zaslané vyjadrenie žalobkyne z 23.1.2018...

... Osobitne apelujem na rozsah uplatneného nároku a predmet konania, kedy bol základný nárok v konaní uspokojený a rozhoduje sa už len o príslušenstve pohľadávky, teda o trovách konania, kde je skutočne sporný okamih vzniku nároku, ako aj skutočnosti, či vôbec došlo k omeškaniu...

... V konaní je potrebné prejudiciálne rozhodnúť o tom, či sa dostal povinný subjekt (žalovaný v1/ alebo 2/ rade) do omeškania s doplatením rozdielu platu...

... Pre rozhodnutie je potrebné sa vysporiadať s piatimi fázami právneho stavu pri plnení platových povinností...“

6. K vyjadreniu okresného súdu sťažovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne zaujala stanovisko podaním, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 23. februára 2018. V uvedenom vyjadrení sa uvádza:

„K obsahu vyjadrenia odporcu z 27.11.2017 sťažovateľka len dodáva, že konanie súdu prvej inštancie sa vyznačuje tak nečinnosťou ako i neefektívnou činnosťou, o čom svedčí skutočnosť, že v súvislosti s konaním o vylúčení sudcov okresného súdu bol spis ako neúplný dva krát vrátený súdu prvého stupňa nadriadeným súdom...

... Skutočnosť, že sťažovateľka vykonáva funkciu sudcu ju nemôže diskriminovať v rozsahu jej práv medzi ktoré patrí právo na konanie pred súdom bez zbytočných prieťahov, oproti iným účastníkom civilného procesu.

... Konanie bez zbytočných prieťahov je povinný zabezpečiť každý všeobecný súd a táto povinnosť sa vzťahuje aj na činnosť každého konajúceho sudcu. Žiaden účastník konania nie je povinný upozorňovať sudcu na jeho povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov...“

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

8. Z obsahu sťažnosti, jej príloh, ako aj chronologického prehľadu úkonov ústavný súd zistil tieto podstatné skutočnosti o priebehu napadnutého konania:

- 30. decembra 2013 bola okresnému súdu podaná žaloba o doplatenie funkčného platu,
- 13. februára 2014 bola podaná námietka zaujatosti zo strany zákonného sudcu,
- 20. augusta 2014 bolo doručené podanie žalobkyne (čiastočné späťvzatie žaloby a návrh na pripustenie zmeny petitu žaloby s opravou zrejmej nesprávnosti),
- 21. augusta 2014 bola vec predložená krajskému súdu na účel rozhodnutia o pridelení veci,
- 23. septembra 2014 bol daný súhlas predsedníčky krajského súdu s pridelením veci inému sudcovi,
- 29. septembra 2014 bola vykonaná úprava krajského súdu (potreba doplnenia vyjadrení chýbajúcich členov senátu),
- 2. októbra 2014 bolo vydané opatrenie predsedníčky krajského súdu týkajúce sa nového zloženia senátu v predmetnej právnej veci,
- 30. októbra 2014 člen senátu oznámil svoje pochybnosti o jeho nezaujatosti v predmetnej veci,
- 30. októbra 2014 bolo vydané opatrenie predsedníčky krajského súdu týkajúce sa nového zloženia senátu v predmetnej veci,
- 3. novembra 2014 bola vykonaná úprava krajského súdu, vec bola pridelená novému referujúcemu členovi senátu,
- 13. januára 2015 krajský súd vrátil spis bez rozhodnutia o vylúčení sudcov okresného súdu prípisom z 13. novembra 2014,
- 29. mája 2015 bola vykonaná úprava okresného súdu (na zistenie okruhu sudcov okresného súdu, ktorí podali žalobu v obdobnej právnej veci),
- 23. júna 2015 bola vykonaná lustrácia sudcov okresného súdu, ktorí podali žalobu v obdobnej právnej veci,
- 23. júna 2015 bola vykonaná úprava okresného súdu (pokyn na vykonanie kópie žalôb zo spisov na okresnom súde s poukazom na názor krajského súdu),

- 24. júna 2015 bola vykonaná úprava okresného súdu, žiadosť o pripojenie označených súdnych spisov,
- 28. januára 2016 bola vec predložená krajskému súdu po doplnení pôvodnej predkladacej správy v zmysle prípisu krajského súdu z 13. novembra 2014,
- 3. marca 2016 bol spis vrátený bez rozhodnutia krajského súdu o vylúčení sudcov okresného súdu prípisom z 8. februára 2016,
- 11. marca 2016 bola vec predložená krajskému súdu,
- 11. marca 2016 bola vykonaná úprava krajského súdu, vec bola pridelená referujúcemu sudcovi, členovi senátu,
- 21. marca 2016 bol vykonaný úradný záznam referujúceho člena senátu,
- 20. apríla 2016 bola daná žiadosť o predĺženie lehoty na odoslanie rozhodnutia zo strany krajského súdu,
- 12. mája 2016 bolo doručené uznesenie krajského súdu sp. zn. 6 NcC/8/2016 z 23. marca 2016,
- 10. júna 2016 bola vec pridelená na rozhodnutie sudcovi okresného súdu,
- 4. septembra 2017 v zmysle dodatku č. 9 k rozvrhu práce na rok 2017 účinného od 1. augusta 2017 bola vec pridelená výnimkou do senátu 45 C novej zákonnej sudkyňi,
- 5. septembra 2017 bola vykonaná úprava okresného súdu (vykonanie potrebných úkonov smerujúcich k rozhodnutiu vo veci samej, výzvy adresované stranám sporu),
- 18. septembra 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobkyne,
- 27. septembra 2017 bolo doručené podanie žalobkyne (doplnenie podania vo veci a čiastočné späťvzatie návrhu),
- 19. októbra 2017 bolo doručené podanie žalobkyne,
- 15. novembra 2017 bolo doručované podanie žalobkyne žalovaným,
- 3. januára 2018 bolo zaslané vyjadrenie žalobkyne zo 14. septembra 2017, z 22. septembra 2017 a 18. októbra 2017 na vyjadrenie žalovanému v prvom a druhom rade,
- 15. januára bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného v prvom rade,

- 16. januára 2018 bolo zaslané vyjadrenie žalovaného v prvom rade na vedomie právnej zástupkyne žalobkyne a žalovanému v druhom rade,
- 16. januára 2018 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného v druhom rade,
- 17. januára 2018 bolo zaslané vyjadrenie žalovaného v druhom rade na vedomie právnej zástupkyne žalobkyne žalovanému v prvom rade,
- 23. januára 2018 bolo doručené okresnému súdu vyjadrenie právnej zástupkyne žalobkyne k vyjadreniu žalovaného v prvom rade z 12. januára 2018,
- 23. januára 2018 bolo zaslané vyjadrenie právnej zástupkyne žalobkyne na vedomie žalovanému v prvom a druhom rade.

III.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práva alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom stanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

11. Sťažovateľka zároveň namietala aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

12. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS105/07, IV. ÚS 90/2010).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 dohovoru, pozn.) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04).

14. Pokiaľ ústavný súd v ďalšom texte poukazuje na Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), ide o platné znenie do 1. júla 2016.

15. Základnou povinnosťou súdu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

16. Táto povinnosť súdu vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdom prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, v zmysle ktorej len čo sa konanie začalo, postupoval v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická

zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

18. Čo sa týka hodnotenia právnej a skutkovej zložitosti napadnutého konania, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o žalobe o doplatenie funkčného platu nie je síce bežnou súčasťou agendy všeobecných súdov, avšak pri zovšeobecnení predmetu konania sa jedná o žalobu o zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, ktorá nevykazuje črty mimoriadnej zložitosti, zakladajúcej dôvod na výrazné predĺženie napadnutého konania.

19. V konaní o sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na prieťahoch konania podieľa osoba, ktorá podala sťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V danom prípade sťažovateľka svojím správaním v napadnutom konaní pred okresným súdom neovplyvnila podstatnejším spôsobom jeho dĺžku tak, aby jej bolo možné pričítať podiel na stave, v akom sa vec nachádzala v čase podania sťažnosti ústavnému súdu.

20. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní.

21. Priebeh napadnutého konania bol ovplyvnený procesnými komplikáciami, ktoré súviseli s rozhodovaním o zaujatosti, resp. o vylúčení sudcov, keďže sťažovateľka bola dlhoročnou sudkyňou okresného súdu a následne bola pridelená na výkon funkcie sudcu na krajskom súde. Táto skutočnosť síce spôsobila objektívne spomalenie procesu rozhodovania okresného súdu, nezbavuje však okresný súd zodpovednosti za aktuálny stav konania. V konaní okresného súdu okrem toho, ako vyplýva z chronologického prehľadu jeho úkonov (pozri k tomu bližšie bod 8 rozhodnutia), dochádzalo aj ku krátkodobejším obdobiam nečinnosti a k nesústredenému konaniu (napr. pri predkladaní veci na rozhodnutie krajskému súdu – od januára 2015 do marca 2016 či pri doručovaní rôznych podaní sporových strán – od septembra 2016 do januára 2018), ktoré však v konečnom dôsledku

viedli k neodôvodneným priet'ahom v konaní, predmetom ktorého je v podstate už iba príslušenstvo pohľadávky.

22. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní vedenom pod sp. zn. 14 Cpr 8/2013 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

IV.

23. Pretože ústavný súd rozhodol, že základné právo s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu porušené, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu v jej veci nachádza.

24. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

25. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ak sa s'ťažovateľka domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa čl. 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

26. S'ťažovateľka sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 3 000 € z dôvodov, ktoré vo svojej s'ťažnosti uviedla. Svoj nárok na finančné zadosťučinenie

zdôvodnila sťažovateľka pretrvávajúcim pocitom neistoty, pocitmi márnosti a nespravodlivosti, psychickou traumou.

27. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade priznanie primeraného finančného zadosťučinenia prichádza do úvahy, avšak suma požadovaná sťažovateľky nie je primeraná okolnostiam prípadu. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na okolnosti prípadu.

28. S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 14 Cpr 8/2013, ako aj so zreteľom na fakt, že predmetom rozhodovania okresného súdu zostáva už len príslušenstvo pôvodne žalovanej pohľadávky a trovy konania, považoval ústavný súd priznanie sumy 750 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

29. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátkou JUDr. Tatianou Polkovou. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

30. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2016, ktorá bola 884 €, a z priemernej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2017, ktorá bola 921 €.

31. Úhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti, podanie vyjadrenia) v súlade s § 11 ods. 3 a §13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Úhrada za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2017 spolu s režijným paušálom (2 x 8,84 €) a jeden úkon právnej služby vykonanej v roku 2018 spolu s režijným paušálom (1 x 9,21 €) predstavuje sumu trov konania celkom 475,05 €.

32. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky v lehote uvedenej v bode 4 výroku tohto nálezu.

33. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2018